

[Handelsministeren.]

mærkelov sættes i kraft. For så vidt angår konkurrenceloven, er der dog gjort undtagelse med hensyn til denne lovs udsalgsbestemmelser i §§ 5 og 6 og bestemmelsen i § 7 om bortsalg ved auktion, idet det ikke er anset for praktisk at gøre disse bestemmelser anvendelige i Grønland.

Lov om arbejdstageres opfindelser, der jo allerede har gyldighed i Grønland, omfattes af nærværende lovforslag, fordi reglerne i forslaget § 3 også skal gælde retssager, der rejses i Grønland i henhold til denne lov.

Efter lovforslagets ikrafttræden vil alle nye rettigheder i henhold til de af forslaget omfattede love nyde beskyttelse i Grønland, og de rettigheder, der allerede består i det egentlige Danmark, vil fremtidig tillige være beskyttet i Grønland. Der gælder dog her den begrænsning, at patent- og mønsterrettigheder ikke kan gøres gældende over for den, der inden lovens ikrafttræden har taget en patenteret opfindelse eller et registreret mønster i brug i Grønland eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til forslaget, vil jeg gerne anbefale lovforslaget til det høje folkets velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om skibsregistrering.*

Forslaget går ud på, at visse pantedokumenter fremtidig skal kunne udslettes af skibsregistret på grundlag af en løs kvittering. Dette gælder pantebreve til statskassen og de af staten etablerede låneinstitutioner, hvor man i praksis kan se bort fra muligheden af, at dokumenterne er blevet videreoverdraget eller gjort til genstand for retsforfølgning.

Endvidere foreslås gennemført visse ændringer i reglerne om ejerpant, således at den ved indfrielsen af en panteret opstående ledige plads i prioritetsrækken tilfalder de øvrige i skibet berettigede, medmindre ejeren samtidig enten besætter den ledige plads med en ny panteret eller over for skibsregistret fremsætter begæring om notering af ejerpant. Herigennem opnås, at ejerens personlige kreditorer afskæres fra muligheden af at opnå fyldestgørelse i skibet forud for de registrerede rettigheder.

Ved skibsregistreringsloven af 29. marts 1957 blev der i vidt omfang tilvejebragt overensstemmelse mellem reglerne for tinglysning af rettigheder i fast ejendom og de tilsvarende bestemmelser om registrering af rettigheder i skibe. Det må fremdeles anses for særdeles ønskeligt, at der består ensartede regler på disse to nært beslægtede områder, og de foreslåede regler er da også ganske svarende til de bestemmelser, der indeholdes i det af justitsministeren i det høje ting fremsatte forslag til ændringer i tinglysningsloven. Jeg kan derfor i det hele henvise til den af justitsministeren i forbindelse med fremsættelsen af dette lovforslag givne motivering for ændringerne.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtigt og velvillig behandling i det høje ting.

Yderligere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af lov om indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj.*

Den nugældende lov på dette område, lov nr. 138 af 29. april 1955, blev — da den ifølge sit indhold ophørte at have gyldighed med udgangen af april måned 1958 — forlænget uændret ved lov nr. 98 af 18. april 1958 indtil udgangen af april måned 1960.

Som jeg sagde for to år siden, er jeg egentlig af den opfattelse, at den opgave, loven varetager, burde kunne løses ved et samarbejde mellem fabrikanter, forhandlere og forbrugere.

Dansk Varedeklarations-Nævn, der er nedsat af erhvervenes og forbrugernes organisationer, har taget spørgsmålet om en frivillig deklarationsordning for skotøj op til behandling, men der er endnu ikke opnået sådanne resultater, at man fra nogen side har fundet det forsvarligt at ophæve de ved lov fastsatte kvalitetsbestemmelser.

Også det i henhold til loven nedsatte skotøjsudvalg har drøftet muligheden for at gennemføre en kvalitetsmærkningsordning tilvejebragt ved et frivilligt samarbejde mellem de interesserede parter, men også inden for udvalget, der omfatter repræsentanter for skotøjsindustriens arbejdsgivere og arbejdere, skotøjsforhandlerne og forbrugerne, har der været enighed om at